

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 59.904 van 6 juni 1996
in de zaak A. 61.488/VII-12.885.**

In zake : Dirk VANDEVOORDE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat F. DE BISSCHOP,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Vidtstraat 61.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Dirk VANDEVOORDE op 22 december 1994 ingediend heeft om de vernietiging te vorderen van het besluit van 22 september 1994 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting waarbij hem de vergunning wordt geweigerd voor het verder exploiteren te Langemark, Stadensteenweg 62, van een varkensfokkerij van 2.100 mestvarkens en enkel vergunning wordt verleend voor 1.470 mestvarkens, 180 m³ dierlijke mest, 2 x 1.200 l petroleum in 2 bovengrondse houders, 2.100 l mazout in 1 bovengrondse tank en voedersilo's voor samen 55 ton veevoeder;

Gelet op het arrest nr. 55.930 van 19 oktober 1995 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 16 april 1996
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 mei 1995;

Gehoord het verslag van Staatsraad
R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
T. DE WAELE die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor
verzoeker, en van Advocaat I. LAUREYS die, loco Advocaat
F. DE BISSCHOP, verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat de verzoekende partij in
haar vierde middel o.m. de schending aanvoert van het
meststoffendecreet van 23 januari 1991 :

"Doordat aan verzoeker de verdere exploitatie van
zijn bestaande inrichting deels geweigerd wordt, om
de reden dat contracten in het kader van de burenr-
geling onvoldoende garantie zouden bieden voor de
mestafzet in de toekomst over langere termijn.

Terwijl, eerste onderdeel, geen enkele wettelijke
bepaling toelaat dat de overheid die in beroep dient
te oordelen over een exploitatievergunningsaanvraag
voorwaarden zou toevoegen waaraan de aanvrager dient
te voldoen en waarvan de afgifte van de vergunning
afhankelijk zou gemaakt kunnen worden.

(...)" ;

Overwegende dat de verwerende partij hierop in haar memorie van antwoord repliceert :

"Het meststoffendekreet heeft als doelstelling de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging als gevolg van de produktie en het gebruik van meststoffen.

Een milieuvergunning voor 30 jaar was de regel onder de reglementering van het ARAB. Dit is een lange periode. Het spreekt dan ook voor zich dat de vergunningverlenende overheid de risico's voor de exploitant van de hinderlijke inrichting, voor de omwonenden en voor het leefmilieu in het algemeen tot een aanvaardbaar niveau dient te brengen. Wanneer de exploitant bij de aanvraag van de vergunning geen overzicht kan geven van de wijze waarop de afzet van de door zijn inrichting geproduceerde dierlijke mest zal gebeuren, voorspelt dit weinig goeds voor de periode na het opstarten van de exploitatie. Zeker is dit het geval bij bedrijven zoals dat van verzoekende partij welke geen grond in eigendom of in pacht hebben.

Het is inderdaad zo dat er geen reglementaire bepalingen zijn die voorschrijven dat de aanvrager van een milieuvergunning reeds van bij de aanvraag dokumenten dient te voegen of in de loop van de vergunningsprocedure dokumenten dient over te leggen met betrekking tot de afzetmogelijkheden van de door de inrichting geproduceerde dierlijke mest.

Uw Raad heeft reeds in verschillende arresten beslist dat wanneer de vergunningaanvrager bij de aanvraag of tijdens de vergunningsprocedure dergelijke dokumenten tot staving van de mestafzet naar voren brengt, het voor zich spreekt dat de vergunningverlenende overheid deze dokumenten dient te onderzoeken, ermee rekening moet houden, én ze bij de beoordeling van de zaak moet betrekken.

Anders handelen zou trouwens een uiting zijn van onzorgvuldig bestuur.

Men kan dan ook niet verwachten van deze overheid dat zij dergelijke feiten en gegevens - welke haar zelf door de exploitant werden bezorgd - naast zich neer gaat leggen.

In casu heeft de vergunningverlenende overheid gemeend om billijkheidsredenen, gezien het gaat om een bestaand bedrijf, de vergunning om deze niet in haar geheel te weigeren, maar wel beperkt toe te staan, en wel op de volgende wijze :

- door een beperking van het aantal vergunde dierplaatsen tot een aantal waarvoor wel degelijk een ekologisch verantwoorde mestafzet mogelijk is en tevens tot een aantal waardoor de risico's op overdreven milieuhinder tot een aanvaardbaar niveau worden gebracht

- door een beperking van de vergunningstermijn.

Het vierde middel van verzoekende partij faalt aldus evenzeer";

Overwegende dat de aanhef van het bestreden besluit o.m. volgende vermeldingen bevat :

"Overwegende dat, volgens het advies van de Vlaamse Landmaatschappij d.d. 26.4.1994 de jaarlijkse mestproductie van de inrichting waarvoor vergunning wordt gevraagd zou oplopen tot 10.500 kg P_2O_5 , dat vanuit oogpunt van ecologisch aanvaardbare mestuitspreiding en steunend op de bemestingsnormen vastgesteld door het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, hiervoor een oppervlakte cultuurgrond afhankelijk van de teelten, van 70 ha grond vereist is;

Overwegende dat het bedrijf totaal 0 ha grond in eigenom of in pacht heeft; dat aanvrager een aantal burenregelingen bijsluit ter staving van de mestafzet; dat deze echter niet in aanmerking kunnen genomen worden als voldoende garantie van mestafzet naar de toekomst toe, aangezien deze documenten slechts voor een periode van 1 jaar geldig zijn; dat het evenwel om de hermachtiging van een bestaand bedrijf gaat, zodat het billijk is de vergunning te verlenen zoals ze werd ingeperkt in eerste aanleg; (...);

Overwegende dat uit die motivering blijkt dat de verwerende partij, omwille van onvoldoende garanties op het vlak van "mestafzet naar de toekomst toe", geoordeeld heeft dat de door de verzoekende partij gevraagde verlenging van haar vergunning voor 2.100 mestvarkens, slechts kan worden toegestaan voor slechts 1.470 mestvarkens, zoals ook de bestendige deputatie in eerste instantie had beslist;

Overwegende dat de Raad van State geen bepaling bekend is die ten tijde van het nemen van het bestreden besluit voorschreef dat de aanvrager van een exploitatievergunning bij zijn aanvraag documenten diende te voegen of in de loop van de vergunningsprocedure documenten diende over te leggen met betrekking tot de afzetmogelijkheden van de door de geplande inrichting

te produceren dierlijke mest; dat de overheid niet de bevoegdheid bezat om bij wege van het weigeren van een exploitatievergunning een exploitant reeds vooraf de mogelijkheid te ontzeggen om van een of meer van de in het meststoffendecreet en de uitvoeringsbesluiten ervan voorziene mestafzetmogelijkheden gebruik te maken; dat het middel gegrond is; dat de overige middelen niet dienen te worden onderzocht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 22 september 1994 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting waarbij aan Dirk VANDEVOORDE de vergunning wordt geweigerd voor het verder exploiteren te Langemark, Stadensteenweg 67, van een varkensfokkerij van 2.100 mestvarkens.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zes juni 1900 zesennegentig, door de
VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

J. VERMEIRE.